

τισσάν του διὰ κουντουβερναρία τώρι λέγειν πώς πάγειν ὁ μισέρ / Μιχάλης Μπονά-
νος καὶ μαζώνει τὰ σῦκα τοῦ πραμάτου καὶ πάγει με τ' ἄρκουμποῦζον καὶ φοβερί-
ζειν τὸν / αὐτὸν κουντουβερνάρην νὰ τὸν ἐσκοτώσῃν ἂν τὸν εὔρην μέσαν καὶ νὰ μὴ
γνωρίζῃν τὴν χήρα / διὰ κουντουβερναρία μόνο ἐκεῖνο. Οὕτως μαρτυρᾷ ὁ ἄνωθεν
Ἰωάννης ἔμπροσθεν τῶν κάτω / θεν ἀντιμαρτύρων καὶ λέγειν πώς ἐμάζωξε καὶ τῆς
Ἑρινοῦς καὶ πῆρεν τις.

/ — ἀντιμάρτυρας Μιχαὴλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς — —

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος ἀντιμάρτυρας — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

550

Ἀγοραπωλησία

φ. 295^r

/ Βγαλμένο ἀπὸ τὸ μαστρὸ Γεώργη.

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 29/ εἰς
τὸ σπῖτιν τῆς κερά Μαργα / ρίτας χήρας γυνῆς τοῦ ποτὲ Γεωργίου Γριπγώτην
καὶ θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Μανώλη Τζαουσάκην καὶ ποτὲ Κατε / ρίνας Βάβουλα ἐδῶ
παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Μαργαρίταν λέγοντας τὸ πὼς νὰ ἔχῃν καὶ νὰ τῆς βρίσκε / ται
ἀπὲ γονικόν της ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι καὶ κομμάτιν χωράφιν σύνμπλιο τοῦ αὐτοῦ
ἀμπελιοῦ / εὐρισκόμενα εἰς τὴν ντοποθεσίᾳ τῶν Καλαμουριῶ λεγόμενα στὰ Χειλια-
νοῦ τὸν σύνμπλιο τοῦ μισέρ Ἀντώνη Σκλαβούνου καὶ Μάρκου Καλογείτονα καὶ
μαστρὸ Γεώργην Τζιριώτην σὲ κεῖνο πού τοῦ πού / λησεν πρὸ καιροῦν / ἡ αὐτὴ
/ ἄνωθεν / τὸ ὅποιο ἀμπέλι καὶ χωράφιν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ ἄνωθεν κερά Μαργα-
ρί / ταν τὰ δίνει καὶ παραδίνει ταν καὶ πουλεῖ τα τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Γεωργίου
μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώμα / ταν καὶ με πᾶσαν τος ποσσέσαν ο διὰ ρεάλια νέταν εἴκοσιν
πέντε ἦτοιν νούμερο 25/ καθὼς / ἔβαλαν τὸν Δημήτρη Φλάμουρον καὶ Βασίλην
Κουρλέτην καὶ ἐπόκοψάν τα καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ / βοῖβονταλίκιν τὴν ὁποία πλη-
ρωμὴ καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ ἀμπελιοῦ καὶ χωραφιοῦ τὰ 25/ ρεάλια / καθομολογᾷ ἡ
εἰρημένη κερά Μαργαρίταν πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ
ἄ / νωθεν μαστρὸ Γεωργίου καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένη σαντι-
σφάδαν κοντέντα καὶ ἀνε / παμένην παρανδίδοντάς του τα νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλῃν
καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικάν του καὶ ἂ / γορά του πουλήσῃν χαρίσειν πουρκο-
τάξῃν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ / ἤθελε εὐρε-

θῆν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὰ αὐτὰ πράματα ὁ / μπλι-
γάρεται ἢ αὐτὴν πουλήτρην καὶ τὰ καλὰν τῆς νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην
τὸν ἄνωθεν ὁ / γοραστὴν κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον
οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἄνε / παμένοι βάνοντας καὶ ἀνηλογία τῆς ἀφεν-
τίας ρεάλια δώδεκα ὁ ἀνηλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ / ζημιούται καὶ πάλι ἡ
παρὼν νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων
οἱ / ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Γεωργιλᾶς Καλαβρὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε —

/ — Γιάκουμος τοῦ Καραβοκυράκη Μυκονιάτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

551

Μαρτυρία

φ. 295^v

/ Φ 319

Ἐβγαλμένη

/ + 1685/ Σεπτεβρίου 8/ τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κά-
μοῦ τοῦ ὑπογράφον[τος νοταρίου] / οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι ἡγου ὁ κὺρ Ἰωάν-
νης Κορακίτης καὶ Ἀντρίας Ταταδάκης ἀπὸ ζήτησι[ν τοῦ κὺρ] / Φραντζέσκου
Καστελλάνου οἱ ὅποιοι μαρτυροῦν καὶ λέσιν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τος καὶ εἰς φόβον
Θεοῦ [σῆ] / μερον τέσσερεις χρόνοι περασμένοι ἐγροικήσασιν τοῦ κὺρ Ἰωάννη
Κασκανιᾶ καὶ ἤλεγέν τος πὼς ἔχουν [που] / λημένον τὸν παντίκιν ποῦ εἶχεν μέσαν
στὸ Βλέφαρον τοῦ ἄνωθεν κὺρ Φραντζέσκου [ἐρε] / σελβέριζεν καὶ αἰδάριζεν τονε
εἰς τὲς χρεῖες του καὶ ἤδωκε καὶ εἰσὲ χρέος του ἡγου τοῦ κὺρ Μανώλ[η Κέν] / τε
ρεάλι ἑμισὸν καθὼς ἐδῶ πρεζέτε ὁ αὐτὸς Κέντες καὶ μαρτυρᾶ τον. Ἀκόμη ἔδωσεν
καὶ τοῦ Ἰωάννη Μαρ[γα] / ρίτην ἄλλο ἓνα ρεάλι καθὼς φαίνεται ἡ μαρτυρίαν του
ὑπὸ χειρὸς παπᾶ κὺρ Δημητρίου Πουλημενα [] / κι. Ἀκόμη λέγειν καὶ ὁ Μανώλης
Δρίσπος ὄντες ἤδωσεν ὁ Φραντζέσκος τὸ ἑμισὸν ρεάλι τοῦ ἄνωθε[ν] / Κέντε τοῦ
τὸ ἔδωσεν διὰ πινομὴν τοῦ παντικίου τοῦ ἄνωθεν. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφου
καὶ ἄν / τιμάρτυρες λέγοντας καὶ τοῦτον οἱ ἄνωθεν Ἰωάννης καὶ Ἀντρίας πὼς
τῶκανε καὶ ζάπτιν ὁ αὐτὸς Φραν / τζέσκος ἀπὸς τότες ποῦ τοῦδωκε καὶ εἰδάριζεν
τονε ἡγου τὶς τέσσερεις χρόνους ποῦ ἐπεράσασιν.

/ — Νικολὸς Σκλαβοῦνος ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθε.

/ — Τζώρτζης Πίκολος ἀντιμάρτυρας ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

